

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Váczi Miklós ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Havasi és Karczub Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Havasi Karolin ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I. r. alperes címe) I. r. és a személyesen eljáró **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indult perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. március 25. napján kelt 9.P.20.796/2008/15. számú ítélete ellen a felperes 17., az I. r. alperes 18. számú fellebbezése kapcsán a mai napon tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az I. r. alperest arra, hogy az állam javára - az APEH Dél-dunántúli Igazgatósága Illetékjogi Főosztálya felhívásában írt módon és időben - fizessen meg 74.160 (hetvennégyezer-egyszázhatvan) forint másodfokú eljárási illetéket, és a felperesnek 15 napon belül 27.000 (huszonhétezer) forint + ÁFA másodfokú részperköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A szabálytalanul közlekedő II. r. alperes a személygépkocsijával elütötte a kerékpáron haladó felperest, aki ennek következtében számos középsúlyos sérülést szenvedett. A felperes a balesetből eredő vagyoni és nem vagyoni jellegű igényeit érvényesítette az alperesekkel szemben a jelen peres eljárásban.

A II. r. alperes vonatkozásában kizárólag annak megállapítását kérte, hogy az általa okozott balesettel megsértette a testi épséghez és egészséghez fűződő jogát. Pénzbeli marasztalást csak az I. r. alperessel, mint a II. r. alperes biztosítójával

szemben kért, ami kiterjedt a különböző címen megfogalmazott egyösszegű és járadék jellegű igényekre, valamint a nem vagyoni kártérítésre.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a perindítást megelőzően az alapos kárigényeket maradéktalanul kiegyenlítette, marasztalása esetére pedig két címen beszámítási igény előterjesztésével élt.

A II. r. alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a II. r. alperessel szembeni kereseti kérelemnek helyt adott, míg az I. r. alperessel szemben a beszámítási kifogást elutasítva a keresetet részben alaposnak ítélte, míg ezt meghaladó részében elutasította és ennek megfelelően rendelkezett a perköltség viseléséről.

A felperes az ítélet elleni fellebbezésében annak megváltoztatását és a kereseti kérelmének teljes mértékben történő helyt adást kért, támadva az albérleti díj különbözet címén a követelése egészében történő elutasítását és a megemelését kérte az utazási költség, a gyógyszerköltség és háztartási kisegítő címen megítélt összegeknek.

Az I. r. alperes az egyösszegű hátralékos járadékokra is kiterjedő 1.343.750 forint összegű marasztalásnak 108.750 forintra való leszállítását kérte, támadva a nem vagyoni kártérítés címén megítélt további 500.000 forintot, és egészében a jövedelempótló járadék megítélését.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes és okszerű számbavételével és körültekintő, alapos értékelésével állapította meg helyesen az ítéleti tényállást és abból helytálló jogi következtetések levonásával hozta meg az ítéletét, amelyet ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253.§ (2) bekezdés alapján - figyelemmel a Pp. 254.§ (3) bekezdésére - a helyes indokaira tekintettel hagyott helyben.

A fentiekből következően a másodfokú bíróságnak sem indoka, sem lehetősége nem volt a megyei bíróság értékelését felülmérlegelni.

Az I. r. alperesi fellebbezés nyomán a másodfokú bíróság két körülményre kíván rámutatni:

Nem ért egyet azzal az I. r. alperesi állásponttal, amely szerint a felperesi keresetvesztés ténye okiratok hiányában nem állapítható meg. A polgári perrendtartásunk a szabadbizonyítási rendszert fogadta el. A Pp. 3.§ (5) bekezdéséből világosan kitűnik, hogy a bíróság a polgári perben sem a bizonyítás meghatározott módjához, sem meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, tehát a tényállás felderítése céljából bármilyen bizonyítási eszközt igénybe vehet. Ebből következően a megyei bíróság helyesen járt el akkor, amikor lényegében a minden szempontból aggálytalan tanúvallomások alapján, tehát okirati bizonyítékok hiányában is, megállapította a felperes baleset előtti jövedelemszerző munkavégzését és annak összegét. Az egy másik és nem a jelen peres eljárásra tartozó kérdés, hogy a felperes eleget tett-e vagy sem az így szerzett jövedelmek utáni adózási kötelezettségeinek.

Nem osztja a fellebbezési bíróság a keresetveszteségből fakadó igény későbbi időpontban történő érvényesítésével kapcsolatos aggályokat. Ez a „felperesi késedelem” nem volt olyan mértékű, hogy önmagában az igény reális voltát egyáltalán megkérdőjelezhette volna.

Mindkét fellebbezés teljes egészében eredménytelennek bizonyult, így a másodfokú bíróság a perköltség viselésében a Pp. 81.§ (1) bekezdés alapján határozott és az 1.235.000 forint összegű I. r. alperesi fellebbezési pertárgyérték és a 148.800 forint összegű felperesi fellebbezési pertárgyérték különbözete, vagyis 1.086.200 forint után állapított meg az I. r. alperes terhére a felperessel szemben ügyvédi munkadíjat, amelynek összegét a módosított 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján határozta meg.

A felperes személyes költségmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a módosított 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdés alapján nem kellett megfizesse, amely kedvezmény azonban az I. r. alperest nem illette meg, így a fellebbezése nyomán a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdés alapján az állam javára megtéríteni tartozik.

Pécs, 2010. január 12.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Bálint s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró